

Nr 75.

Ankom till riksdagens kansli den 14 maj 1918 kl. 5 e. m.

Memorial i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut angående lag om förbud mot utsläppande av tjur eller hingst å samfällad betesmark.

Genom en den 22 mars 1918 dagtecknad proposition, nr 228, vilken blivit hänvisad till jordbruksutskottet, hade Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

“Lag

om förbud mot utsläppande av tjur eller hingst å samfällad betesmark.

1 §.

Där förhållandena inom något hushållningssällskaps område sådant påkalla, äger Konungen, på framställning av hushållningssällskapet och vederbörande landsting, förordna, att inom hushållningssällskapets område eller viss del därav tjur, som är över sex månader, eller hingst, som är över ett år, icke må utsläppas å samfällad betesmark, med mindre alla, som äga rätt till bete därstädes, det medgiva.

I dylikt förordnande skall tillika utsättas viss dag för dess ikraftträdande.

2 §.

Förseelse mot enligt 1 § meddelat förordnande, vare sig den sker med uppsåt eller genom försummelse eller oförsiktighet, straffes med böter från och med fem till och med tvåhundra kronor.

Därest någon under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, varom ovan sägs, densamma fortsätter, skall han för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits fällas till de böter, som för förseelsen äro stadgade.

3 §.

För förseelse, som med husbondes vetskap begås av hans hustru, barn, husfolk eller i hans arbete antagen person, ansvarare husbonden, likasom vore förseelsen begången av honom själv.

4 §.

Var som inom område, för vilket förordnande enligt 1 § meddelats, äger rätt till bete å samfälld betesmark, må intaga annan delägare tillhörig tjur eller hingst, som dit olovligen inkommit, och åligger det djurets ägare att efter tillsägelse avhämta detsamma samt giva ersättning för dess underhåll och vård; skolande därutinnan vad i §§ 25 och 26 samt 24—34 i förordningen om ägors fredande emot skada av annans hemdjur samt om stängselsskyldighet den 21 december 1857 är stadgat äga motsvarande tillämpning.

5 §.

Förseelse, varom i denna lag sägs, åtalas av allmän åklagare.

Böter, som enligt denna lag ådömas, tillfalla kronan och skola vid bristande tillgång till deras fulla gäldande förvandlas enligt allmän strafflag.

6 §.

Förordnande enligt denna lag skall tillika med erinran om påföljd för förseelse däremot genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg på statsverkets bekostnad införas i länskungörelserna och i tidning inom orten.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, utkommit från trycket i Svensk författningssamling.»

I häröver avgivet utlåtande nr 52 hade utskottet hemställt,

att riksdagen, under förklarande att det i förevarande proposition innefattade förslag till lag om förbud mot utsläppande av tjur eller hingst å samfälld betesmark icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick antagas, måtte i anledning av berörda proposition för sin del antaga följande

Lag

om förbud mot utsläppande av tjur eller hingst å samfälld betesmark.

1 §.

Där förhållandena inom något hushållningssällskaps område sådant påkalla, äger Konungen, på framställning av hushållningssällskapet och vederbörande landsting, förordna, att inom hushållningssällskapets område eller viss del därav tjur, som är över sex månader, eller hingst, som är över ett år, icke må utsläppas å samfälld betesmark, med mindre alla, som äga rätt till bete därstädes, det medgiva.

I dylikt förordnande skall tillika utsättas viss dag för dess ikraftträdande.

2 §.

Förseelse mot enligt 1 § meddelat förordnande, vare sig den sker med uppsåt eller genom försummelse eller oförsiktighet, straffes med böter från och med fem till och med tvåhundra kronor.

Därest någon under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, varom ovan sägs, densamma fortsätter, skall han för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits fällas till de böter, som för förseelsen äro stadgade.

3 §.

För förseelse, som med husbondes vetskap begås av hans hustru, barn, husfolk eller i hans arbete an-

tagen person, ansvare husbonden, likasom vore förseelsen begången av honom själv.

4 §.

Var som inom område, för vilket förordnande enligt 1 § meddelats, äger rätt till bete å samfälld betesmark, må intaga annan delägare tillhörig tjur eller hingst, som dit olovligen inkommit, och åligger det djurets ägare att efter tillsägelse avhämta detsamma samt giva ersättning för dess underhåll och vård; skolande därutinnan vad i §§ 25 och 26 samt 28—34 i förordningen om ägors fredande emot skada av annans hemdjur samt om stängselsskyldighet den 21 december 1857 är stadgat äga motsvarande tillämpning.

5 §.

Förseelse, varom i denna lag sägs, åtalas av allmän åklagare.

Böter, som enligt denna lag ådömas, tillfalla kronan och skola vid bristande tillgång till deras fulla gäldande förvandlas enligt allmän strafflag.

6 §.

Förordnande enligt denna lag skall tillika med erinran om påföljd för förseelse däremot genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg på statsverkets bekostnad införas i länskungörelserna och i en eller flera tidningar inom orten.

Denna lag skall träda i kraft den 1 augusti 1918.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har första kammaren bifallit vad utskottet i sitt ovanberörda utlåtande hemställt, var-
emot andra kammaren bifallit utskottets hemställan med den ändring i 1 § av det utav utskottet framlagda lagförslaget, att ordet »alla» å näst sista raden av första stycket utbyttes mot »två tredjedelar av alla dem».

I anledning härav får utskottet hemställa,

att andra kammaren må biträda första kammarens beslut.

Stockholm den 14 maj 1918.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: se utlåtande nr 97.

Reservation

av herr *Norin*, som ansett, att sammanjämkning icke kunnat ske och att följaktligen frågan bort anses hava förfallit samt av herr *Olsson* i Kullenbergstorp.
